

ਸੂਰ ਦੀਆਂ ਸੱਤਰ ਵਿਸਮਿਤ ਵਰ੍ਹੀਆਂ

Jeff Pippenger
2023-08-12

ਸੂਰ ਦੇ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਸੱਤਰ ਸਾਲ

ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਕਤਾ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।

“ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਨਬੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੱਧ ਬੋਲਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ‘ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਾਸਤੇ ਵਾਪਰਿਆ; ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ।’ 1 Corinthians 10:11. ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ; ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਵੀ ਝਾਤ ਮਾਰਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।’ 1 Peter 1:12....”

“ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਇਸ ਆਖ਼ਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰੰਭੀਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।” Selected Messages, book 3, 338, 339.

ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਸਮਾਪਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

“ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।”
Acts of the Apostles, 585.

ਧਰਤੀ ਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਲਈ ਆਖ਼ਰੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਰਦਾ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਮਹਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਲਵਾਨ ਸੂਰ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੁਰਾਤਮਿਆਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ, ਹਰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅੱਡਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਪੰਛੀ ਦਾ ਪਿੰਜਰਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਭਿਚਾਰ ਦੀ ਕੋਧ-ਭਰੀ ਮਦਿਰਾ ਪੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਭਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਉਸ ਦੀ ਵਿਲਾਸਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਧਨਵਾਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 18:1-3.

“ਵੱਡੀ ਬਾਬਲ” ਵਾਲਾ ਵਾਕ-ਅੰਸ਼ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਤੇਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ “ਵੱਡੀ ਬਾਬਲ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਸੂਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੂਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰ। ਹੇ ਤਰਸੀਸ਼ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ੇ, ਵਿਲਾਪ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਜਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਿ ਨਾ ਕੋਈ ਘਰ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਾ ਥਾਂ: ਕਿੱਤੀਮ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੇ ਟਾਪੂ ਦੇ ਵਸਨੀਕੋ, ਚੁੱਪ ਰਹੋ; ਤੈਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਸਿਦੋਨ ਦੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੇ ਭਰਪੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪਾਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ੀਹੋਰ ਦਾ ਬੀਜ, ਨਦੀ ਦੀ ਫਸਲ, ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਮੰਡੀ ਹੈ। ਹੇ ਸਿਦੋਨ, ਲੱਜਿਤ ਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੁੰਦਰ ਨੇ, ਅਰਥਾਤ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਬੋਲਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਾ ਪੀੜਾਂ ਸਹੀ ਹਨ, ਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਨਾ ਮੈਂ ਜਵਾਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮਿਸਰ ਬਾਰੇ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣ ਕੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਪੀੜਿਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਸੂਰ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣ ਕੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਆਕੁਲ ਹੋਣਗੇ। ਤਰਸੀਸ਼ ਵੱਲ ਪਾਰ ਲੰਘ ਜਾਓ; ਹੇ ਟਾਪੂ ਦੇ ਵਸਨੀਕੋ, ਵਿਲਾਪ ਕਰੋ। ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਉਹ ਅਨੰਦਮਈ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਹੈ? ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੈਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਪਰਦੇਸ

ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਸੂਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਮਤ ਕਿਸ ਨੇ ਠਹਿਰਾਈ ਹੈ, ਉਸ ਮੁਕੁਟ ਧਾਰਣ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਸੌਦਾਗਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਆਦਰਯੋਗ ਮਨੁੱਖ ਹਨ? ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੈਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਆਦਰਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਹੇ ਤਰਸੀਸ਼ ਦੀ ਧੀਏ, ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਦੀ ਵਾਂਗ ਲੰਘ ਜਾ; ਹੁਣ ਕੋਈ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਫੈਲਾਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਕੰਬਾ ਦਿੱਤਾ; ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਸ ਵਪਾਰੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਗੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਸਿਦੋਨ ਦੀ ਧੀ, ਹੇ ਪੀੜਤ ਕੁਆਰੀਏ, ਤੂੰ ਹੁਣ ਹੋਰ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ; ਉੱਠ, ਕਿੱਤੀਮ ਵੱਲ ਪਾਰ ਲੰਘ ਜਾ; ਉੱਥੇ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਨਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਵੇਖੋ, ਕਸਦੀਆਂ ਦਾ ਦੇਸ਼! ਇਹ ਲੋਕ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਸਨ, ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੂਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਨਾ ਕੀਤਾ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਬੁਰਜ ਖੜੇ ਕੀਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਮਹਿਲ ਬਣਾਏ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖੰਡਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੇ ਤਰਸੀਸ਼ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ੇ, ਵਿਲਾਪ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਦੁਰਗ ਉਜਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਐਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੂਰ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਭੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ; ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਸੂਰ ਇੱਕ ਵੇਸ਼ਿਆ ਵਾਂਗ ਗਾਵੇਗਾ। ਹੇ ਭੁਲਾਈ ਹੋਈ ਵੇਸ਼ਿਆਏ, ਸਾਰੰਗੀ ਲੈ, ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ; ਮਿੱਠਾ ਸੂਰ ਛੇੜ, ਬਹੁਤ ਗੀਤ ਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਐਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਸੂਰ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜੇਗੀ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੁਖ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇਗੀ; ਉਹ ਨਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵਪਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੱਸਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਰਯਾਪਤ ਭੋਜਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਟਿਕਾਉ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨਣ। ਯਸਾਯਾਹ 23:1-18।

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਲਿਖਦੀ ਹੈ: "ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਦੁਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੁਰਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।"

ਯਸਾਯਾਹ ਤੇਈਂ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ, ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸਬੰਧੀ ਪਰਸਪਰ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਲਈ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪ੍ਰੈਰਿਤ ਲਿਖਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਮਬੱਧਤਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਕਰਨੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ:

ਭਾਰ, ਤੂਰ, ਵੇਸ਼ਿਆ, ਅਸੂਰੀ, ਕਲਦੀਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ, ਬੁਰਜ ਅਤੇ ਮਹਲ, ਤਰਸੀਸ਼, ਸਿਹੋਰ ਦਾ ਬੀਜ, ਕਿੱਤੀਮ ਦੀ ਧਰਤੀ, ਸੀਦੋਨ, ਵਣਜਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ, ਮਿਸਰ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਅਤੇ ਤੂਰ ਦੀ ਖ਼ਬਰ, ਵਿਲਾਪ, ਇੱਕ ਧੀ, ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹੇ, ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਨ, ਭੁੱਲਣਾ, ਅਤੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ

ਪਹਿਲੇ ਪਦ ਵਿੱਚ "ਭਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਤੀਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰ: H4853—H5375 ਤੋਂ; ਇੱਕ ਭਾਰ; ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਿਰਾਜ, ਜਾਂ (ਅਮੂਰਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਢੋਆਈ; ਰੂਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਚਾਰਣ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਆਂ-ਉਚਾਰਣ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਗੀਤ; ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਛਾ: - ਭਾਰ, ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣਾ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, x ਉਹ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਗੀਤ, ਖਿਰਾਜ।

ਸੂਰ ਦੀ ਭਾਰਵਾਣੀ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਅੰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। "ਭਾਰ" ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਵਿੱਚ ਐਸੀਆਂ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ "ਭਾਰਵਾਣੀਆਂ" ਹਨ, ਅਤੇ ਅੱਠ ਵਾਰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਮੋਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਢੋਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਵਾਰ ਜਦੋਂ "ਭਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ: ਯਸਾਯਾਹ 13:1; 15:1; 17:1; 19:1; 21:1, 11, 13; 22:1; 30:6, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਅਧਿਆਇ ਤੇਈਂ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਸੂਰ ਦੀ ਭਾਰਵਾਣੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੈ ਕਿ

ਯਸਾਯਾਹ ਦੀਆਂ ਵਿਨਾਸ਼-ਸੰਬੰਧੀ ਸਭ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਰਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵੇਲੇ ਸਮੇਟਣਾ ਕਠਿਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅਧਿਆਇ ਤੇਈ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹਰ ਵਿਨਾਸ਼-ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵੇਲੇ ਦਾ ਉਹ ਬਾਬਲ, ਜੋ ਰੋਮ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਚਿੱਤਰਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਸਤਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਦੁਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਸੱਤ ਕਟੋਰੇ ਸਨ, ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇੱਥੇ ਆ; ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਵੱਡੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨਿਆਂ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ, ਜੋ ਬਹੁਤਾਂ ਜਲਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਹੈ; ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਵਿਭਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਚਾਰ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਮੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਫਿਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਰਮਿਜ਼ੀ ਰੰਗ ਦੇ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸੱਤ ਸਿਰ ਅਤੇ ਦਸ ਸਿੰਗ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਾਮਨੀ ਅਤੇ ਕਿਰਮਿਜ਼ੀ ਰੰਗ ਦੇ ਵਸਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ ਸਜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਨੇ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਅਲੰਕ੍ਰਿਤ ਸੀ; ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਸੀ, ਜੋ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਚਾਰ ਦੀ ਅਸੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਭੇਦ, ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ, ਵੈਸ਼ਿਆਵਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:1-5।

ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਹਟਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਤੂਰ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਉਦੇਸ਼ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਮੇਮਨੋ-ਸਰੂਪ ਜੰਤੂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਜੋ ਅੰਧਕਾਰ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਸਿੰਗ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਸਿੰਗ ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਬਣ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਅਸੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਆਖਰਕਾਰ, ਉਹ ਇੱਕੋ ਹੀ ਜੰਤੂ ਉੱਤੇ ਹਨ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਰੀਤ ਨਾਲ 'ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ'।

ਯਸਾਯਾਹ ਤੇਈ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਿੰਦੂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਪਾਈ ਸੱਤਾ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੰਧਕਾਰ ਯੁੱਗਾਂ ਨੂੰ ਅੰਧਕਾਰ ਯੁੱਗ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਸੀ: ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਬਾਈਬਲ। ਉਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਜੋ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਰਖਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਰੱਖਿਅਕ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆਕਰਤਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ।

“ਜੇ ਲੋਕ ਬਚਨ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਭਟਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਰਲ ਮਿਲ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਗੀਆਂ।” Kress Collection, 105.

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਣਤੰਤਰਕ ਸਿੰਗ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਵੀ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵੱਖਰੀਕਰਨ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਖਿਅਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ।

“ਅਤੇ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਰੋਮ ਦਾ ਇਹ ਘਮੰਡ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ। ਗ੍ਰੇਗਰੀ ਸੱਤਵੇਂ ਅਤੇ ਇਨੋਸੈਂਟ ਤੀਜੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਜੇ ਵੀ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹਨ। ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕੇਵਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਵੀ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪੂਰੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੀ। ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਬਹੁਤ ਬੌਝਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ-ਵਧਾਈ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਉੱਤੇ ਤੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਰੋਮ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ, ਆਪਣੀ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਸਰਵੋਚਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਰੱਖ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਣ ਦਿਉ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਰਤ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਆਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੌਕਿਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅੰਤਰਆਤਮਾ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੁਤਵ ਕਰੇ—ਤਾਂ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਸੁਣਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗੀ ਕਿ ਰੋਮ ਦੇ ਅਸਲ ਮਨੋਰਥ ਕੀ ਹਨ, ਜਦ ਫੰਦੇ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਚੁੱਪਚਾਪ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਢਾਂਚੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸਤਾਵਾਂ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਗੁਪਤ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਸ਼ੱਕ ਜਗਾਏ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਲ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦ ਉਸ ਦੇ ਘਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਅਨੁਕੂਲ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵੇਖਾਂਗੇ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਰੋਮੀ ਤੱਤ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਕੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨੇਗਾ, ਉਹ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਿੰਦਾ ਅਤੇ ਸਤਾਅ ਨੂੰ ਸਹੇਗਾ।” *The Great Controversy*, 581.

ਜੇ ਤੁਸੀਂ 1950 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਲੱਭ ਸਕੋ, ਅਤੇ “scarlet colored woman” ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸਤਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਰੂਪਾਂਤਰ ਲੱਭੋ, ਤਾਂ 1950 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸਤਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਤੇਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਦੋ-ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਦਰਿੰਦਾ, ਆਪਣੇ ਭੂਤਕਾਲ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਸਿੰਗ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗਣਤੰਤਰਵਾਦ ਦਾ ਸਿੰਗ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਭਰੀਆਂ ਸਨ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਰਾਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ “ਵਿਭਚਾਰ ਕੀਤਾ।” ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਸਾਯਾਹ ਤੇਈ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰੀਏ, ਅਸੀਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦਸ ਥਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਵੇਖਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਯਸਾਯਾਹ ਇੱਕ ‘ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ’ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗਿਆਰਾਂ “ਭਾਰ” ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਓਹੀ ਹਨ।

ਯਸਾਯਾਹ ਤੇਰ੍ਹਾਂ “ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ” ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਦਾ ਭਾਰ ਹੈ। ਬਾਬਲ, ਭਾਵੇਂ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੇਠ ਹੈ, ਤਥਾਪਿ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਰਮਾਗੇਦੋਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਬਾਬਲ, ਲੂਸੀਫ਼ਰ ਅਤੇ ਅਸੂਰੀਆ—ਜੋ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪਸ਼ੂ (ਅਸੂਰੀਆ), ਅਜਗਰ (ਲੂਸੀਫ਼ਰ) ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ (ਬਾਬਲ) ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਅਸੂਰੀਆ

ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਉਹ ਦੇ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੂਰੀਆ ਪਹਿਲਾਂ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰੀ ਦਸ ਕਬੀਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਬਲ ਨੇ ਦੱਖਣੀ ਦੇ ਕਬੀਲਿਆਂ—ਯਹੂਦਾ—ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ।

ਇਸਰਾਏਲ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਭੇਡ ਹੈ; ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਸੀਰੀਆ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ, ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੇਸ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਅੱਸੀਰੀਆ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 50:17, 18.

ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਸੂਰੀਆ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਉੱਤਰੀਆਂ ਦਸ ਕੁਲਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦੀਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਬਲ ਨੇ ਯਹੂਦਾ ਦੀਆਂ ਦੱਖਣੀਆਂ ਦਸ ਕੁਲਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦੀਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਬੰਦੀਵਾਸ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸਨ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ “ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ” ਸੀ ਜੋ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਖੋਜੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅੱਸੂਰੀਆ ਨੇ ਉੱਤਰੀਆਂ ਕੁਲਾਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਉਹ ਅਰਸਾ 723 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ 1798 ਵਿੱਚ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਦੱਖਣੀਆਂ ਕੁਲਾਂ ਨੂੰ 677 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਨੇ ਬੰਦੀਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠ ਆਇਤ ਚੌਦਾਂ ਦੀ 2300-ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੀ ਬਿੰਦੂ ‘ਤੇ, 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਅੱਸੂਰੀਆ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੰਡ ਦੇ ਇਕੋ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਦੰਡ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਸੂਰੀਆ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਬਲ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਅਸੂਰ ਦੀ ਮੂਰਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਈ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਪੰਦਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮੇਆਬ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੋ ਭਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

“ਮੇਆਬ ਦਾ ਇਹ ਵਰਣਨ ਉਹਨਾਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਆਬ ਵਰਗੀਆਂ ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਖੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਰਹੀਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਪਣੀ ਸਮਰਥਾ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤ ਕੇ, ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਧੱਕ ਕੇ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਜੋ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਧਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਸਵਰਗੀ ਬੁੱਧੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ।”

Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1159.

ਗਿਰੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸੀਆ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਜਗਤ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਤਦ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਚਲਦੀ ਰਹੀ। ਮੇਆਬ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਗਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ।

ਸਤਾਰ੍ਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਦਮਿਸ਼ਕ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਰਾਜ “ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ” ਵਿੱਚ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ।

ਉੱਨੀਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਅਤੇ ਸਮੂਹ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਕੀਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੱਖਣ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਮਰੂਥਲ ਦੇਸ਼, ਦੁਮਾਹ ਅਤੇ ਅਰਬੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 8:13 ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਹਾਯਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਦਿਆਂ, ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਬਾਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਨੂੰ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੀਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦੱਖਣ ਦੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਭਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ "ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ" ਦੇ ਹਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਰੀ ਪਾਤਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਯਸਾਯਾਹ ਤੇਈਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ ਹੈ, 1798 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ "ਪੁਰਾਤਨ ਨਬੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਬੋਲਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਬੂਵਤ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ," ਇਸ ਕਰਕੇ ਹਰ ਨਬੂਵਤੀ ਉਚਾਰਣ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ, ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕਿ "ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਆ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ," ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਨਬੂਵਤੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਦਰਭ-ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸਤਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਵੱਡੀ ਵੇਸ਼ਵਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਨਿਆਂ ਵੀ।

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੱਤ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੱਤ ਕਟੋਰੇ ਸਨ, ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇੱਥੇ ਆ; ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਮਹਾਂ ਵੇਸ਼ਿਆ ਦਾ ਨਿਆਂ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਬਹੁਤੀਆਂ ਜਲਰਾਸ਼ੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਹੈ; ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਵਿਭਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਉਸ ਦੇ ਵਿਭਚਾਰ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਮੱਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 17:1, 2.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਬੀ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਗੜਬੜ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਕਰਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:32, 33.

ਜਗਤ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ "ਉਸ ਵੱਡੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਦਾ ਨਿਆਂ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਪਾਣੀਆਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠਦੀ ਹੈ," ਉਸ ਵੱਡੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਦਾ, "ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਵਿਭਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਉਸ ਵੱਡੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ "ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ" "ਆਪਣੇ ਵਿਭਚਾਰ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ" ਮੱਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਯਸਾਯਾਹ ਵੱਲੋਂ "ਉਸ ਵੇਸ਼ਿਆ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ "ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ," ਅਰਥਾਤ ਸੱਤਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਾਲਾਂ ਲਈ, ਭੁੱਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੁਰ "ਜਗਤ ਦੀਆਂ ਸਭ ਰਿਆਸਤਾਂ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰੇਗੀ।" ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਹੀ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਵੱਡੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਹੈ। ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸਤਰੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਹੇ ਪਤਨਿਓ, ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਸਿਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਸਿਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਹ ਦਾ ਉੱਧਾਰਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਲੀਸਿਆ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਪਤਨੀਆਂ ਵੀ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ। ਹੇ ਪਤਿਓ, ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ; ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਚਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਦੇ ਧੋਵਣ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇ; ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਕਲੀਸਿਆ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕੋਈ ਦਾਗ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਝੁਰੀ, ਨਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ; ਪਰ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਰੀਰਾਂ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਵੈਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਲਦਾ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਦੇਹ ਦੇ ਅੰਗ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ

ਵਿੱਚੋਂ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਮਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਭੇਦ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ। ਤਥਾਪਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਇਹ ਵੇਖੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੇ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:22-33.

ਪ੍ਰੇਰੀਤ ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇੱਕ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ "ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼" ਹੈ। ਇੱਕ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਵਿੱਤਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਸਾਯਾਹ ਇੱਕ ਵੈਸ਼ਿਆ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਇੱਕ ਰੰਡੀ ਦੀ। ਉਹ ਪਾਪਸੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੰਡੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਰਮੇਸੁਰ-ਸੰਬੰਧੀ ਡਾਹ ਨਾਲ ਡਾਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਆਹ ਇੱਕੋ ਪਤੀ ਨਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਕੁਆਰੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂ। 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11:2.

ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕੁਆਰੀ ਵਜੋਂ ਹੀ ਦਰਸਾਈ ਨਹੀਂ ਗਈ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮੰਗਣੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਪਤੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੁਰ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਵੱਡੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਇੱਕ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਈ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਹਨ।

ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੱਸਾਂਗੇ। ਹੇ ਰਾਜਾ, ਤੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਰਾਜ, ਸ਼ਕਤੀ, ਬਲ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵੱਸਦੀ ਹੈ, ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪੰਛੀ ਉਸ ਨੇ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਉੱਤੇ ਹਾਕਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਤੂੰ ਇਹ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰ ਹੈਂ। ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਮਗਰੋਂ ਤੈਥੋਂ ਹੇਠਲਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਾਜ ਉੱਠੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਪਿੱਤਲ ਦਾ ਰਾਜ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਰਾਜ ਲੋਹੇ ਵਾਂਗ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਹਾ ਸਭ ਕੁਝ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਲੋਹਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਚੂਰ-ਚੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਉਹ ਵੀ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕੁਚਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 2:36-40.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਨੂੰ ਉਹ ਸੁਪਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਪਰ ਰਾਜਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਉਹ ਮਹਾਨ ਵੈਸ਼ਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੁਰ ਇੱਕ ਅਸੁੱਧ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਇੱਕ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ, ਵੈਸ਼ਿਆ ਇੱਕ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ; ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਇੱਕ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਹਸਤੀਆਂ ਦਾ ਅਵੈਧ ਸੰਬੰਧ ਆਤਮਿਕ ਵਿਭਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਇੱਕ ਦੈਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਸੁਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਵਜੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਚਾਰਨਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਵੇਲੇ ਯਸਾਯਾਹ ਤੇਈ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਇਸਤਰੀ—ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਰਾਜ—ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਅਰਥ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਵੇਖੋ, ਕਲੀਸੀਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ; ਇਹ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਸਨ, ਜਦ ਤੱਕ ਅਸੂਰੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਨਾ ਕੀਤਾ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਬੁਰਜ ਖੜੇ ਕੀਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਮਹਲ ਬਣਾਏ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖੰਡਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਯਸਾਯਾਹ 23:13.

ਉਸ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਅਸੂਰੀ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਨੇਵ ਰੱਖੀ ਅਤੇ "ਬੁਰਜਾਂ" ਅਤੇ "ਮਹਿਲਾਂ" ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ। ਅਸੂਰੀ ਨਿਮਰੋਦ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਲੀਸੀ ਬਾਬਲ ਦੇ ਭੇਦੀ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। "ਬੁਰਜ" ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ

ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਬਾਰੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੀ ਹੈ:

“ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਅੰਗੂਰਾਂ ਦਾ ਬਾਗ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਬਾੜੀ ਉਸ ਦਿਵਸ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਮੀਣਾਰ ਹੈਕਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ।” *Desire of Ages*, 596.

ਅਸੂਰੀ ਨੇ ਕਲਦੀਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਨੇਹ ਰੱਖੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਲੀਸੀਆ (ਮਿਨਾਰ) ਅਤੇ ਇੱਕ “ਮਹਿਲ” ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ। “ਮਹਿਲ” ਇੱਕ “ਰਾਜੇ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਗੇ ਚਲ ਕੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਓ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੀਣਾਰ ਬਣਾਈਏ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਖਰ ਆਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਨਾਮ ਬਣਾਈਏ, ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਈਏ। ਉਤਪੱਤੀ 11:4.

ਅੱਸੀਰੀ ਨੇ ਜਿਸ “ਮੀਂਹਾਰ” ਅਤੇ “ਮਹਿਲ” ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ, ਉਹੀ “ਸ਼ਹਿਰ” ਅਤੇ “ਮੀਂਹਾਰ” ਹਨ ਜੋ ਨਿਮਰੋਦ ਨੇ ਬਣਾਏ ਸਨ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਉਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਦੇਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 11:8.

ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ “ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ” ਫ਼ਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਫ਼ਰਾਂਸ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

“ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਗਰੀ’ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਗਵਾਹ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਪਈਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ‘ਆਤਮਿਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ’ ਮਿਸਰ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਸਰ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਡਰ ਹੋ ਕੇ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਮਿਸਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਧਿੱਗੋ ਬਗ਼ਾਵਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਕਾਸ਼ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਰਾਟ ਨੇ ਕਦੇ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕੋਲ ਸੁਨੇਹਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਫਿਰਉਨ ਨੇ ਅਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ: ‘ਯਹੋਵਾਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਆਂ? ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।’ Exodus 5:2, A.R.V. ਇਹ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੌਮ ਵੀ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਦੀ ਇਸੇ ਹੀ ਧੁਨੀ ਉਚਾਰੇਗੀ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਧਿੱਗੋਪਣ ਦੀ ਇਸੇ ਹੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ। ‘ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਗਰੀ’ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ‘ਆਤਮਿਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ’ ਸਦੂਮ ਨਾਲ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵਿੱਚ ਸਦੂਮ ਦੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਕੁਕਰਮਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਪ ਉਸ ਕੌਮ ਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਧਰਮ-ਵਚਨ ਦੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗੀ।”

“ਇਸ ਲਈ, ਨਬੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਲ 1798 ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਉਤਪੱਤੀ ਅਤੇ ਸੁਭਾਉ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਉੱਥੇ ਫਿਰਅੰਨ ਦੇ ਨਾਸਤਿਕਪਣ ਅਤੇ ਸਦੇਮ ਦੀ ਲੁਚਚਪੁਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।”

“ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੂਚੇਕੀ ਅਤੇ ਚੋਖੀ ਪੂਰਤੀ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ। ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, 1793 ਵਿੱਚ, ‘ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਐਸੀ ਇਕ ਸਭਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਜੰਮੇ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਤਮਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕਸੁਰ ਹੋ ਕੇ ਇੱਕ ਦੇਵਤਾ ਵਿੱਚ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।’—Sir Walter Scott, *Life of Napoleon*, vol. 1, ch. 17. ‘ਫਰਾਂਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਕੌਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਲਿਖਤੀ ਰਿਕਾਰਡ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ, ਇੱਕ ਕੌਮ ਵਜੋਂ, ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਚੁੱਕਿਆ। ਇੰਗਲੈਂਡ, ਜਰਮਨੀ, ਸਪੇਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੰਦਕ ਬਹੁਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨ; ਪਰ ਫਰਾਂਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਲੱਗ ਹੀ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸਭਾ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਨਤਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੱਡੀ ਬਹੁਸੰਖਿਆ—ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਦੋਵੇਂ—ਇਸ ਐਲਾਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨੱਚੇ ਅਤੇ ਗਾਏ।’—*Blackwood’s Magazine*, November, 1870.” *The Great Controversy*, 269.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ “ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ” ਫ਼ਰਾਂਸ ਦੀ ਉਹ ਕੌਮ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ “ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ” ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਿਰਉਨ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ “ਕੌਮ” ਜਾਂ ਇੱਕ “ਰਾਜ-ਇਕਾਈ।” ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਾਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ—ਮਿਸਰ ਅਤੇ ਸਦੇਮ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, “ਇਹ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੌਮ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦਾਵਿਆਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੇ ਧਿੱਠਾਈ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ। ‘ਉਹ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ’ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ‘ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ’ ਸਦੂਮ ਨਾਲ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਆਵਸਥਾ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਵਿੱਚ ਸਦੂਮ ਦੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਚਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਸੀ।”

ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਂ ਕੌਮ ਫ਼ਰਾਂਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੌਮ (ਮਿਸਰ) ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ (ਸਦੂਮ) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਿਸਰ “ਆਵਾਜ਼ ਉਠਾਏਗਾ,” ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕੌਮ ਦਾ ਬੋਲਣਾ ਰਾਜਕਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆਈ ਕਾਜ ਦਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਚਿੱਤਰਣ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਸਰ ਰਾਜ ਸੀ ਅਤੇ ਸਦੂਮ ਕਲੀਸੀਆ ਸੀ।

“ਕਿਸੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦਾ ‘ਬੋਲਣਾ’ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਨਿਆਇਕ ਅਥਾਰਿਟੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।” *The Great Controversy*, 442.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨੇ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਚੁਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ; ਫਿਰ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ—ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੂਰਤੀ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਰਾਜ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਲੀਸੀਆ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ, ਉਸ ਅਪਵਿੱਤਰ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੂਨ-ਖਰਾਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਗਰੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਉਤਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਵਿਖਾਈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 21:10।

“ਦੁਲੇ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਘਟਨਾ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰ, ਨਵਾਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ, ਜੋ ਉਸ ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਹੈ, ‘ਦੁਲਹਨ, ਮੇਮਨੇ ਦੀ ਪਤਨੀ’ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਤ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: ‘ਇੱਥੇ ਆ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੁਲਹਨ, ਮੇਮਨੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਿਖਾਵਾਂਗਾ।’ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਕੇ, ਨਬੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਗਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਉਤਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਵਿਖਾਇਆ।’ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 21:9, 10।” *The Great Controversy*, 426.

ਨਿਮਰੋਦ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਮੀਨਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਬਣਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਹੀ ਬੋਲਿਆ ਸੀ। ਨਿਮਰੋਦ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਲੂਸੀਫਰ ਦੀ ਉਸ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਹੀ ਲੜੀ ਦਾ ਅਗਾਂਹ ਵਧਣਾ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੋਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ।

ਹੇ ਲੂਸੀਫਰ, ਸਵੇਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈਂ! ਤੂੰ, ਜੋ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕੱਟ ਕੇ ਸੁੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈਂ! ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਕਾਸ਼ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕਰਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਭਾ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਵੀ ਬੈਠਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਬੱਦਲਾਂ ਦੀਆਂ ਉੱਚਾਈਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਪਰਮ ਉੱਚੇ ਵਰਗਾ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 14:12-14.

ਜਿਵੇਂ ਯਸਾਯਾਹ ਲੂਸੀਫਰ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ “ਸਰਬੋੱਚ ਵਰਗਾ” ਹੋਣ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੂਸੀਫਰ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਭਿੰਨ ਅਸਨਾਂ ਉੱਤੇ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ “ਸਿੰਘਾਸਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਚਾ ਕਰੇ” ਅਤੇ “ਉੱਤਰ ਦੇ ਪਾਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭਾ ਦੇ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਵੀ ਬੈਠੇ।”

ਸਿੰਘਾਸਨ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ—ਅਥਵਾ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰ—ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ “ਉੱਤਰ ਦੀਆਂ ਪਾਸਿਆਂ” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ।

ਕੇਰਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਗੀਤ ਅਤੇ ਭਜਨ। ਯਹੋਵਾਹ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ, ਉਹ ਅਤਿਅੰਤ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਸੁੰਦਰ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲਾ, ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਉੱਤਰ ਦੀਆਂ ਢਲਾਣਾਂ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਸਿਓਨ ਪਹਾੜ, ਮਹਾਨ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਮਹਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਸਰਾ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 48:1-3.

ਯਰੂਸ਼ਲਮ “ਵੱਡੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸ਼ਹਿਰ” ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਿੰਘਾਸਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ “ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਪਹਾੜ,” “ਉੱਤਰ ਦੀਆਂ ਪਾਸਿਆਂ ਉੱਤੇ” ਵੀ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿੰਘਾਸਨ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ—ਦੋਹਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਨਿਮਰੋਦ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆਂ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਮਰੋਦ ਨੇ ਇੱਕ ਮੀਨਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ—ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ—ਦੋਹਾਂ ਬਣਾਏ।

ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਮਹਾਨ ਵੇਸ਼ਿਆ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਭਿਚਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਦ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਪਵਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਲੜੀ ਤੇਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵੇਸ਼ਿਆ ਤੂਰ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਉਸੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੀ ਇੱਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ “ਵੱਡਾ ਬਾਬਲ” ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸੇ ਵੇਸ਼ਿਆ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਸੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਤੀਜਾ ਗਵਾਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

“ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 17 ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ (ਬਾਬਲ) ਦਾ ਵਰਣਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ‘ਉਹ ਬੈਗਣੀ ਅਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਨੇ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਪਿਆਲਾ ਸੀ ਜੋ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਸੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ... ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਭੇਦ, ਮਹਾਨ ਬਾਬਲ, ਵੇਸ਼ਿਆਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ।’ ਨਬੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: ‘ਮੈਂ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਮੱਤੀ ਹੋਈ ਦੇਖਿਆ।’ ਅੱਗੇ ਬਾਬਲ ਬਾਰੇ ਇਹ ਵੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ‘ਉਹ ਮਹਾਨ ਨਗਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ।’ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 17:4-6, 18. ਜਿਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਮਸੀਹੀ ਜਗਤ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਰੰਕੁਸ਼

ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀ, ਉਹ ਰੋਮ ਹੈ।" The Great Controversy, 382.

"ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ" ਵਿੱਚ ਸੂਰ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਾਪਾਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੋਹਕ ਗੀਤ ਗਾਏਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੂਰ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ, ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭੁੱਲਿਆ ਰਹੇਗਾ; ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਸੂਰ ਵੇਸ਼ਿਆ ਵਾਂਗ ਗਾਵੇਗਾ। ਯਸਾਯਾਹ 23:15.

ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰਾਜ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਐਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸੂਰ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਲਈ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ; ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉਪਰੰਤ ਸੂਰ ਵੇਸ਼ਿਆ ਵਾਂਗ ਗਾਵੇਗਾ। ਵੀਣਾ ਲੈ, ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦੀ ਰਹੋ, ਹੇ ਭੁਲਾਈ ਗਈ ਵੇਸ਼ਿਆ; ਮਿੱਠਾ ਸੂਰ ਛੇੜ, ਬਹੁਤੇ ਗੀਤ ਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉਪਰੰਤ ਐਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੂਰ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜੇਗੀ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਯਸਾਯਾਹ 23:15-17.

ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਰਾਜ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜੇ ਸੱਤਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਭੁੱਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ "ਮਿੱਠੀ ਧੁਨ ਛੇੜੇਗੀ, ਬਹੁਤ ਗੀਤ ਗਾਏਗੀ।" ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ "ਗੀਤ" "ਅਨੁਭਵ" ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

"ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕ੍ਰਿਸਟਲ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਕੱਚ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਜੋ ਮਾਨੋ ਅੱਗ ਨਾਲ ਰਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ,—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਉਹ ਇੰਨਾ ਦਿਪਦਿਪਾਉਂਦਾ ਹੈ,—ਉਹ ਸਮੂਹ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅੰਕ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।' ਸਿਓਨ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਨਾਲ, 'ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਰਬਾਬਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ,' ਉਹ ਖੜੇ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੁਡਾਏ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਧੁਨੀ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਬਹੁਤ ਜਲਾਂ ਦੀ ਧੁਨੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਵੱਡੇ ਗੱਜਣ ਦੀ ਧੁਨੀ, 'ਰਬਾਬੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਰਬਾਬਾਂ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।' ਅਤੇ ਉਹ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 'ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਗੀਤ' ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਐਸਾ ਗੀਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ—ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਗੀਤ। ਉਸ ਗੀਤ ਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖ ਸਕਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ—ਇੱਕ ਐਸਾ ਅਨੁਭਵ ਜਿਹਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। 'ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।' ਇਹ, ਧਰਤੀ ਤੋਂ, ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਦਲੇ ਗਏ ਹੋਏ, 'ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਫਲ' ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 15:2, 3; 14:1-5. 'ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਵੱਡੀ ਕਲੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਏ ਹਨ; ਉਹ ਉਸ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਹਨ ਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੋਈ; ਉਹ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵੇਦਨਾ ਸਹਿ ਚੁੱਕੇ ਹਨ; ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਮੱਧਸਥ ਦੇ ਅਡੋਲ ਖੜੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਛੁਡਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਰੇ ਧੋ ਲਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਚਿੱਟਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।' 'ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹਨ।' 'ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦਿਨ ਰਾਤ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਵਸੇਗਾ।' ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਅਤੇ ਮਹਾਮਾਰੀ ਨਾਲ ਉਜੜੀ ਹੋਈ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਤਾਪ ਨਾਲ ਝੁਲਸਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਦੇਖੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਦੁੱਖ, ਭੁੱਖ, ਅਤੇ ਤੜ੍ਹ ਸਹੀ ਹੈ। ਪਰ 'ਉਹ ਫਿਰ ਨਾ ਭੁੱਖੇ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਫਿਰ ਤੜ੍ਹਣਗੇ; ਨਾ ਹੀ ਸੂਰਜ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਡਿਗੇਗਾ, ਨਾ ਕੋਈ ਤਾਪ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੇਮਨਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਰਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਜਲ ਦੇ ਸੋਤਿਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਹਰੇਕ ਅੱਥਰੂ ਪੂੰਝ ਦੇਵੇਗਾ।' ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 7:14-17।" ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ, 648.

“ਉਸ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ’ (ਜ਼ਬੂਰ 29:9), ਅਤੇ ਉਹ ਗੀਤ ਜੋ ਛੁਟਕਾਰੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕ ਗਾਵਣਗੇ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਗੀਤ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗਾ: ‘ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਅਦਭੁਤ ਹਨ; ਹੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਰਾਜਾ, ਤੇਰੇ ਮਾਰਗ ਧਰਮੀ ਅਤੇ ਸਚੇ ਹਨ। ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕੌਣ ਤੇਰਾ ਭੈ ਨਾ ਮੰਨੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾ ਕਰੇਗਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਵਲ ਤੂੰ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈਂ।’ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 15:3, 4, R.V.” Education, 308.

ਸੱਤਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ‘ਤੇ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ “ਮਿੱਠੀ ਧੁਨ ਛੇੜੇਗੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੀਤ ਗਾਏਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ” ਉਹ “ਯਾਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।” ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ‘ਤੇ ਜੋ ਸੱਤਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਏਗੀ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੀ ਅੰਧਕਾਰ ਯੁੱਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰਾ ਅੰਧਕਾਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਯੂਰਪ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮੂਲਭੂਤ ਕਰਮ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਅੰਧਕਾਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਕਰਮ ਸੀ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਮਿਲਾਪ, ਯੂਰਪ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਮਿਲਾਪ। ਬਾਈਬਲ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ ਇਸਤ੍ਰੀ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਭਿਚਾਰ ਹੋਇਆ ਉਹ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਸੱਚੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਉਲਟ ਸੀ।

ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸੰਕਟ ਆਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਉਹ ਰਾਜ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁੱਲੀ ਹੋਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ‘ਤੇ ਪਹੁੰਚੇਗਾ। ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਸੰਕਟ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਇਹ ਰਾਹ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ ਕਿ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਭਰੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਰਾਹ ਲੱਭਣ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਨੇਰੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਦਾ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਆਪਣੀ ਬੀਤੀ ਹੋਈ ਅਨੁਭਵ-ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾਂਦੀ ਹੈ—ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਹਨੇਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ—ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਹਨੇਰੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਯਾਤਰਾ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਉਹ ਸੁਨੇਹਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਮਨਾ ਲਏ ਜਾਣ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਭਿਚਾਰ ਕਰਨ? ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ—(ਉਸ ਦਾ ਗੀਤ) ਉਹ ਅਨੁਭਵ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭੁੱਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸੀ—ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਤਰਕ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਸੰਕਟ ਦਾ ਹੱਲ ਮੰਨ ਲੈਣ?

“ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਵਰਗ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਜੋ ਰੋਮਨਵਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਹਰਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ, ਉਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੱਧ ਯੁੱਗ ਦੌਰਾਨ ਛਾਇਆ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਬੌਧਿਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਅੰਧਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਮਤਾਂ, ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਅਤੇ ਦਬਾਅ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਵੱਧੀ ਹੋਈ ਬੁੱਧੀਮਾਨੀ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪ੍ਰਸਾਰ, ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਧਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਅਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਤਥਾਨ ਨੂੰ ਮਨਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੇਵਲ ਕਲਪਨਾ ਹੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਪਹਾਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ ਬੌਧਿਕ, ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਚਨ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਡੇਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਵੱਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਖਸ਼ਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅੰਧਕਾਰ ਉਨਾ ਹੀ ਵੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੇ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।”

“ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਪੁਰਵਕ ਅਧਿਐਨ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਅਸਲ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਖਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਬਣੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ

ਨਾਲ ਖੋਜਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉੱਤੇ ਗਰੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਥਾਪਿ ਉਹ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇਵਾਂ ਤੋਂ ਅਗਿਆਨ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹੀ ਚੀਜ਼ ਲੱਭਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਿਮਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਕ ਐਸੀ ਵਿਧੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਵੇ। ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭਲੀ-ਭਾਂਤਿ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਜੋ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਮੇਟ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ—ਉਹ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਚਾਏ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਭੇਦ ਹੈ।”

“ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੰਭੀਰ ਬੌਧਿਕ ਅੰਧਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਯੁੱਗ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਜੇ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਗੰਭੀਰ ਬੌਧਿਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਯੁੱਗ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਉਤਨਾ ਹੀ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਬੀਤੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਵੰਝੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਫੰਧੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਲਈ ਵਿਛਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕਾਂ ਦੇ ਨੇਤਰ ਮਨੁੱਖੀ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਨਾਲ ਚੌਧਿਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿਗਿਆਨ ਨਾਲ ਜੋ ਝੂਠੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਕਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਜਾਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਜਾ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਬੌਧਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਧਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਣ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਛਾ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਦੋਂ ਬੁੱਧੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹਾਨੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਯੁੱਗ ਦਾ ਝੂਠਾ ਵਿਗਿਆਨ, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਨਮੋਹਕ ਰੂਪਾਂ ਸਮੇਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਤਨਾ ਹੀ ਸਫਲ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਅੰਧਕਾਰ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰੱਖਣ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਲਈ ਰਾਹ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ।” *The Great Controversy*, 572.

“ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸੀ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸਰਵੋਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਸੱਬ ਵਜੋਂ ਮਨਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਦਿਵਯ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨ ਰਹੇ ਹਨ। ਰੋਮਨ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਅਭ੍ਰਾਂਤਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਿਆਗਿਆ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਸੱਬ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸੱਬ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਰਕ ਦੀ ਕੂੜਤਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਛਾਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਾਪਪੰਥੀ ਇੰਨਾ ਤੀਖਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੁੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਮਾਨਤਾ ਮਿਲਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾਲ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਰੋਮ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਲਿਆ ਆਵੇਗੀ।”

“ਸਬਤ ਦਾ ਬਦਲਾਅ ਰੋਮੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਛਾਪ ਹੈ। ਜੇ ਲੋਕ, ਚੌਥੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਿਆਂ ਹੋਏ, ਸੱਚੇ ਸਬਤ ਦੀ ਥਾਂ ਝੂਠੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਆਦਰ ਅਰਪਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਛਾਪ ਪਾਪਾਈ ਸਬਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ ਦੀ ਥਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

“ਪਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹਾਲੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹਾਲੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਹਰ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਮਸੀਹੀ ਹਨ, ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਭਾਈਚਾਰਾ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਤਦ ਤੱਕ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋਤਿ ਨਾ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਚੌਥੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਬੱਝਣਹਾਰਤਾ ਨਾ ਵੇਖੀ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਝੂਠੇ ਸਬਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਡਿਕਰੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਸ਼ੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਵੇਗੀ, ਤਦੋਂ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੇਖਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਖਿੱਚੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਦ ਜੇ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਗੇ।”

“ਤੇਜ਼ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲੌਕਿਕ ਸੱਤਾ ਨਾਲ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਤੜਫ਼ਾਵ ਸਹਿਆ ਸੀ, ਤਦੋਂ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਪਾਈ ਸੱਬਥ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਕੇਵਲ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।” Bible Training School, February 2, 1913.

ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਤੇਈ ਵਿੱਚ ਦੋ ਰਾਜ ਹਨ ਜੋ ਆਪਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਣਿਸ਼ਟ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਿੰਨ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ “ਤਾਜਪੋਸ਼ ਸ਼ਹਿਰ” ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ “ਵਪਾਰੀ ਸ਼ਹਿਰ” ਹੈ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਅਜਗਰ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਤਿਹਰੇ ਸੰਘ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ। ਉਹੀ ਉਹ ਰਾਜ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਤਾਜ ਹੈ।

“ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਅੰਤਿਮ ਸੰਕਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੂਰ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ। ਸੰਸਾਰ ਤੁਫ਼ਾਨ, ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਫੂਟ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਭੀ ਇੱਕ ਹੀ ਸਿਰ—ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ—ਹੇਠ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਏਕਤਾ ਉਸ ਮਹਾਨ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਰਿੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਹਮਾਇਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਅਤੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਈਰਖਾ, ਬੁਰੀ ਸ਼ੱਕਬਾਜ਼ੀ, ਬਦਨਾਮੀ—ਇਹ ਸਭ ਉਸੇ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਲਈ ਉਕਸਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਣਬਣ ਅਤੇ ਫੁੱਟ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ।” Testimonies, volume 7, 182.

ਤਾਜ ਵਾਲਾ ਰਾਜ ਤੂਰ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, “ਚੱਟਾਨ।” ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਤੂਰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। “ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ” ਵਿੱਚ “ਵਿਰੋਧੀ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, “ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ।” ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂਰ ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ ਚੱਟਾਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ “ਯੁਗਾਂ ਦੀ ਚੱਟਾਨ” ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਨਕਲ ਹੈ।

ਇਹ ਸਲਾਹ ਸੂਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਕਟਧਾਰੀ ਨਗਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸੌਦਾਗਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਆਦਰਣੀਯ ਲੋਕ ਹਨ? ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਹੀ ਇਹ ਮਨਸੂਬਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਘਮੰਡ ਨੂੰ ਮਲਿਨ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਦਰਣੀਯ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਹੇ ਤਰਸੀਸ਼ ਦੀ ਧੀਏ, ਦਰਿਆ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਜਾ: ਹੁਣ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਲ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਫੈਲਾਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਬਾ ਦਿੱਤਾ: ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਵਪਾਰੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਗੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰੇ। ਯਸਾਯਾਹ 23:8-11.

ਅਸੀਂ ਅਨੇਕਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ “ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਕੰਬਾਇਆ ਜਾਣਾ” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ, ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਉਹ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜੋ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕੰਬਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਛਾਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ “ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਦਰਣੀਯਾਂ” ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ “ਵਪਾਰੀ” ਅਤੇ “ਕਾਰੋਬਾਰੀ” ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ “ਦ੍ਰਿੜ ਗੜ੍ਹ” ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਵਪਾਰੀ ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਤਾਜ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ “ਆਕਾਸ਼ ਦੀ ਅਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ” ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ “ਦ੍ਰਿੜ ਗੜ੍ਹਾਂ” ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਤਾ

ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਪਤਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ “ਦਿਵਿਆ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸੁਖਾਲੇਪਣ” ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਤਦ ਤੱਕ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਦ ਤੱਕ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ “ਕੜਾਈ ਨਾਲ ਲਾਗੂ” ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕਈ ਗਵਾਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਧੱਸਣ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ‘ਤੇ ਖੜੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਧੱਸਣ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ 1837 ਦੀ ਮੰਦੀ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈ ਸੀ।

“ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਮਹਾਂ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਨਵਾ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬੁਰਾਈਆਂ ਉਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਵਰਗ ਜਿਸ ਨੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਭੜਕਾਈ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਸਭ ਕਲੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਧਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਉਲੰਘਣਾਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸਦਾ ਦਾ ਠਪਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਸਬਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ; ਕਿ ਇਸ ਪਾਪ ਨੇ ਐਸੀਆਂ ਵਿਪਤੀਆਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੁਕਣਗੀਆਂ ਜਦ ਤੱਕ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੜੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਲੋਕ ਚੌਥੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਤਵਾਰ ਲਈ ਆਦਰ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਪਦ੍ਰਵ ਹਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਵਯ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਲੌਕਿਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਵੱਲ ਪੁਨਰਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਦੋਸ਼ ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਅਧਾਰਾਂ ਉੱਤੇ: ‘ਅਤੇ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਹਾਬ ਨੇ ਏਲੀਆਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਅਹਾਬ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਕੀ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਘਬਰਾਉਂਦਾ ਹੈ?’ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਘਬਰਾਇਆ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਤੂੰ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਿਉ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਬਾਅਲੀਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਿਆ ਹੈਂ।’ 1 Kings 18:17, 18. ਜਿਵੇਂ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਭੜਕਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਵਰਤਾਅ ਅਪਣਾਉਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਏਲੀਆਹ ਪ੍ਰਤੀ ਕੀਤਾ ਸੀ।” The Great Controversy, 590.

ਕਾਰਮੇਲ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਐਲੀਆਹ ਵੱਲੋਂ ਬਾਅਲ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਗ ਦੇ ਯਾਜਕਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ, “ਅੱਜ ਹੀ ਚੁਣ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋਗੇ।” ਜਦੋਂ ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਦ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ, “ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜਾ ਦਿਨ ਚੁਣੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਚੁਣਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ।” ਕਾਰਮੇਲ ਪਰਬਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਅਕਾਲ ਸੀ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਤਵਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ “ਕਠੋਰਤਾ ਨਾਲ ਲਾਗੂ” ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁੰਦੇ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਉਦਾਹਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਨ 321 ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨ ਨੇ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਤੁਰਹੀਆਂ ਨੇ ਪੱਛਮੀ ਰੋਮ ਨੂੰ ਸੰਨ 476 ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵੱਲ ਲਿਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੌਂਸਟੈਂਟੀਨ ਦੀ ਕਥਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸਬਤ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਹ ਕ੍ਰਮਵੱਧ ਇਤਿਹਾਸ ਆਪਣੇ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਤੱਕ ਤਦ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਦੋਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਬਾਧਿਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਬਤ ਰੱਖਣ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਐਤਵਾਰ-ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨਬੰਦੀ ਦਾ ਵੀ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ “ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।” ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਲਾਗੂਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਇਕ ਦੰਡ ਵੀ ਵਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰਾਂ ਆਇਤ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ। ਹਰ ਇਕ ਵਿਧਾਨ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਆਵੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਿਆਇਕ ਦੰਡਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਾਗਰਿਕ ਸਬਤ-ਪਾਲਕਾਂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ-ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨਬੰਦੀ ਦੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ The Great Controversy ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ

ਦਾ ਮੈਂ ਸਿਰਲੇਖ Sunday Progression ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹੋ। ਉਹ The Spirit of Prophecy ਨਾਮਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਧੀਰਜ ਨਾ ਦੇਣ ਕਿ ਸੰਕਟ ਦੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼੍ਰਯ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਹੋਣਾ ਹੈ—ਆਲਸੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਪਰੰਤੂ ਗੰਭੀਰ ਪਰਿਸ਼੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਅਡੋਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਣ ਦੇਈਏ। ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਸੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਦਇਆ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਨਾ ਨਿਆਂ। ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਲਹਿਰ ਹੁਣ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਨੇਤਾ ਅਸਲ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਜੋ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਨਾਲ ਜੁੜ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਅੰਦਰਲੀ ਧਾਰਾ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬੋਲੇਗੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਜਗਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ। ਸਾਡਾ ਕਰਤੱਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰੀਏ ਜੋ ਇਸ ਧਮਕੀਭਰੇ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਟਾਲ ਸਕੇ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪੁਰਵਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਅਧੀਨ ਅਸਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰਆਤਮਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਰੋਧ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਸਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਬੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: ‘ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਗਿਆਨੀ ਸਮਝਣਗੇ।’

Testimonies, volume 5, 452.”

ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨਬੰਦੀ ਲਈ ਚੱਲ ਰਹੇ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣਾ ਔਖਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ “ਹਨੇਰੇ” ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਾਹ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ “ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬੇਖ਼ਬਰ ਹੀ” “ਆਪਣੇ ਹੀ ਮਨੋਰਥਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।” ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨਬੰਦੀ ਪਾਸ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਮਸਲਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, “ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ।” ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ “ਦੁਸ਼ਟ” ਮੱਤੀ ਦੀਆਂ “ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ” ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈਆਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਗੇ ਜੋ ਹੁਣ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦਿਸੇ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਨੂਰ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ।

“ਦੁਨੀਆ, ਜੋ ਉਪਦ੍ਰਵ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ-ਰਹਿਤ ਸੁਖ-ਵਿਲਾਸ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਹੈ, ਸਰੀਰਕ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤਤਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਉਣ ਨੂੰ ਦੂਰ ਪੱਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹੱਸਦੇ ਹਨ। ਅਹੰਕਾਰੀ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ‘ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਿਵੇਂ ਚੱਲਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।’ ‘ਭਲਕੇ ਦਾ ਦਿਨ ਵੀ ਅੱਜ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਵਡਿਆਈ ਨਾਲ।’ 2 Peter 3:4; Isaiah 56:12. ਅਸੀਂ ਸੁਖ-ਭੋਗ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਡੂੰਘੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪਰ ਮਸੀਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਚੋਰ ਵਾਂਗ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ।’ Revelation 16:15. ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਸੰਸਾਰ ਤਾਨੇ ਨਾਲ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਹੈ, ‘ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?’ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ, ‘ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ,’ ਤਦੋਂ ਅਚਾਨਕ ਨਾਸ ਆ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਿੱਗਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਧਨ ਕਮਾਉਣ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਦੀ ਰੋਜ਼ਮਰਾ ਚਾਲ ਬਿਨਾ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਚੋਰ ਵਾਂਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।”

“ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਅਸੂਭ ਹਨ। ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਛਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਹਟ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬਿਪਤਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੂਜੀ ਬਿਪਤਾ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੰਧੀਆਂ, ਭੂਚਾਲ, ਅੱਗਾਂ, ਬਾਝਾਂ, ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਤਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਜੇ ਕੁਝ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਹੀਂ। ਲੋਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਕ ਹੋਰ ਵਰਗ ਪਹਿਲੇ ਮਹਾਨ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਹੇਠ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਲੋਕ ਦਿਲੋਂ ਅਤੇ ਜਾਨੋਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਨਰਕ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਵਰਗ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।”

“ਸੰਕਟ ਧੀਰੇ-ਧੀਰੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆ ਚੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਸਧਾਰਣ ਗਤੀ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਲੰਘਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਅਜੇ ਵੀ ਖਾਂਦੇ ਅਤੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ, ਬੀਜ ਬੋਝੇ ਅਤੇ ਘਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਆਹ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਪਾਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਖਰੀਦਦੇ ਅਤੇ ਵੇਚਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਅਜੇ ਵੀ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਧੱਕੇ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ ਲਈ ਹੋੜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਭੋਗ-ਵਿਲਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਅਜੇ ਵੀ ਰੰਗਮੰਚਾਂ, ਘੋੜ-ਦੌੜਾਂ, ਚੁਏ ਦੇ ਅੱਡਿਆਂ ਵੱਲ ਝੁੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਉਮੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਉਤੇਜਨਾ ਛਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਥਾਪਿ ਕਿਰਪਾ-ਕਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਸਦੀਵਤਾ ਲਈ ਨਿਰਣਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭ ਕਾਰਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਠੱਗੇ ਜਾਣ, ਭਰਮਾਏ ਜਾਣ, ਵਿਅਸਤ ਅਤੇ ਮੋਹਿਤ ਰੱਖੇ ਜਾਣ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿਰਪਾ-ਕਾਲ ਦਾ ਦਿਨ ਸਮਾਪਤ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਦਇਆ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸਦਾ ਲਈ ਬੰਦ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ।

“ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਪਾਰੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਜ਼ੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਆਏ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਭਰੇ ਗੰਭੀਰ ਬਚਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ: ‘ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ, ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਅਤਿ ਭੋਗ-ਵਿਲਾਸ, ਮਦਿਰਾਪਾਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬੇਝਲ ਹੋ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਅਚਾਨਕ ਆ ਪਵੇ।’ ਇਸ ਲਈ ਜਾਗਦੇ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਸਦਾ ਪੂਰਬਨਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਗਿਣੇ ਜਾਓ ਜੋ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਸਕੋ।” *Desire of Ages*, 635, 636.

ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਤੇਈਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜ਼ੀਦੋਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂਰ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ। ਤੂਰ ਅਤੇ ਜ਼ੀਦੋਨ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਦੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਫੋਨੀਕੀ ਸ਼ਹਿਰ ਸਨ, ਜੋ ਭੂ-ਮੱਧ ਸਾਗਰ ਦੇ ਤਟ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਵਪਾਰ, ਧਨ-ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਨ। ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ੀਦੋਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ “ਵਪਾਰੀ” ਤਰਸ਼ੀਸ਼ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜ਼ੀਦੋਨ ਦੇ ਵਪਾਰੀ “ਸ਼ੀਹੋਰ ਦੇ ਬੀਜ” ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜੋ “ਇੱਕ ਦਰਿਆ ਦੀ ਫ਼ਸਲ” ਹੈ, ਅਤੇ “ਉਸ ਦਰਿਆ” ਦਾ ਫਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ “ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ” ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ “ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ” ਹੈ। ਸਭ ਨਬੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵੇਲੇ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ।

ਸਿਹੋਰ ਮਿਸਰ ਦੀ ਇੱਕ ਨਦੀ ਹੈ (ਸੰਭਵ ਹੈ ਨੀਲ ਡੈਲਟਾ), ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਦੌਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਸਰ ਸੰਸਾਰ ਹੈ। ਜ਼ੀਦੋਨ ਦੀ “ਕੁਆਰੀ ਧੀ” ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਮਾਰਸ਼ਲ ਲਾਅ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਡੇ ਲਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਾਸ ਤੋਂ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ੀਦੋਨ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਝਿੜਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਅਨੰਦਮਈ ਸ਼ਹਿਰ” (ਰਾਜ) ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਨੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ? ਕੀ “ਇਹ ਉਹ ਰਾਜ ਹੈ “ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨਤਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੈ,” ਜਦਕਿ ਇਸ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮਹਾਂਜਲ-ਪਲਾਵਨ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਨਿਮਰੋਦ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?”

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ "ਤੀਰ, ਤਾਜ ਪਹਿਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰ," ਨੂੰ ਦੰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ "ਉਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ" ਹੈ। ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਸੰਰਚਨਾ ਦਾ ਪਤਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ" "ਸੀਦੋਨ" "ਵਪਾਰੀ ਸ਼ਹਿਰ" (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ) "ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ" "ਇੱਕ ਹੁਕਮ" "ਦਿੱਤਾ ਹੈ।" ਉਸ ਦਾ "ਦੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ" ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਸੱਬਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪਾਪਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਢਹਿ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸੀਦੋਨ ਦਾ ਆਪਣੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੱਕ "ਘਰ" ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਵਿੱਤੀ ਸੰਰਚਨਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਸ "ਘਰ" ਤੋਂ ਹੁਣ ਨਾ ਕੋਈ ਨਿਵੇਸ਼ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਲਾਭ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾਸ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਸ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦੰਡ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਤਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਾਪਸੀ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਆਪਣੇ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਵਪਾਰੀਆਂ ਸਮੇਤ, ਅਤੇ ਤਰਸੀਸ਼ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ "ਵਿਲਾਪ" ਕਰਨਗੇ।

ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ "ਤਰਸੀਸ਼" ਦਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਤਰਸੀਸ਼ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਆਰਥਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਰਵੋਚ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜੇ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਹੁਰਾਮ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨਾਲ ਤਰਸੀਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਸਨ; ਹਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਤਰਸੀਸ਼ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਸੋਨਾ, ਚਾਂਦੀ, ਹਾਥੀਦੰਦ, ਬਾਂਦਰ ਅਤੇ ਮੇਰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਸੁਲੇਮਾਨ ਧਨ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਭ ਰਾਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ। 2 ਇਤਿਹਾਸ 9:21, 22.

ਜਹਾਜ਼ ਆਰਥਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਤਰਸੀਸ਼ ਅਗੇਵਾਂ ਆਰਥਿਕ ਜਹਾਜ਼ ਹੈ। ਤਰਸੀਸ਼ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਤਰਸੀਸ਼ ਦੀ "ਧੀ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਿਆ ਵਾਂਗ ਲੰਘ ਜਾ," ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਲੱਭਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ "ਹੋਰ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ," ਅਤੇ ਉਹ ਸੂਰ ਦੇ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਹੁਣ ਹੋਰ "ਅਨੰਦ" ਨਹੀਂ ਮਨਾ ਸਕਦੀ। ਜਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਉਹ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਸੀ ਸੀਦੋਨ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਆਰਥਿਕ ਸ਼ਕਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਲਾਪਤਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੁੰਦਰ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬੋਲਿਆ ਸੀ, "ਮੈਂ ਜਣਨ-ਪੀੜਾ ਨਹੀਂ ਸਹਿੰਦੀ, ਨਾਹ ਹੀ ਬੱਚੇ ਜਣਦੀ ਹਾਂ, ਨਾਹ ਹੀ ਮੈਂ ਨੌਜਵਾਨ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਦੀ-ਪੋਸਦੀ ਹਾਂ, ਨਾਹ ਹੀ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ," ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਸ ਉੱਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਵੱਲ ਜਾਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

"ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਅੱਗੇ ਅਨੰਤਕਾਲੀਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦ ਧਨ ਦਾ ਮੁੱਲ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਘਟ ਜਾਵੇਗਾ।" Evangelism, 62.

ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇ "ਖ਼ਬਰਾਂ" ਜਾਂ ਸੁਨੇਹੇ ਹਨ ਜੋ ਸਭਨਾਂ ਲਈ ਪੀੜਾ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ "ਖ਼ਬਰ" ਮਿਸਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ "ਖ਼ਬਰ" ਸੂਰ ਹੈ। ਮਿਸਰ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਸਾਯਾਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਜਿਵੇਂ ਮਿਸਰ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣ ਕੇ," ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੀਦੋਨ (ਅਮਰੀਕਾ) ਦੇ ਨਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਸਰ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਿਸਰ ਨਾਲ ਜੋ ਕੀਤਾ, ਉਹੀ ਮਿਸਰ ਦੀ "ਖ਼ਬਰ" ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਨੇ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦੋਨੋਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਇੱਕੋ ਹੀ "ਖ਼ਬਰ" ਹਨ। ਮਿਸਰ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਆਰੰਭ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਰ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਅੰਤ ਹੈ। ਆਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਨੇ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਆਰੰਭਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ। ਮਿਸਰ ਸੰਬੰਧੀ "ਖ਼ਬਰ" ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਵਾਲੀ ਛੁਟਕਾਰਾ-ਘਟਨਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਫਿਰਅੰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੈਨਾ ਨਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ "ਖ਼ਬਰ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ "ਸੂਰ ਦਾ ਭਾਰ" ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਤਰਸੀਸ਼ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਲਾਮ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ "ਚਿੱਤੀਮ" ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਪਰਸ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਸ਼ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਦੋਨ ਅਤੇ ਸੂਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ "ਚਿੱਤੀਮ" ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਚਿੱਤਰਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਿਨਾਂ ਅਤੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਕਸਰ ਉਸ ਅਗਲੇ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਤੇਈ, ਅਧਿਆਇ ਬਾਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ "ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਘਾਟੀ" ਦੇ "ਭਾਰ" ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਤਿੰਨ ਭਾਰ" ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਧਿਆਇ ਵੀਹ ਦੀ ਆਇਤ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਾਮ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਸ ਸਾਲ ਜਦੋਂ ਤਾਰਤਾਨ ਅਸ਼ਦੇਦ ਕੋਲ ਆਇਆ (ਜਦੋਂ ਅਸੂਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਸਾਰਗੋਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ), ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਸ਼ਦੇਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ। ਯਸਾਯਾਹ 20:1।

"ਤਾਰਤਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਾਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸੰਭਵਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸੈਨਿਕ ਆਗੂ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਹੈ। ਤਾਰਤਾਨ ਅਸ਼ਦੇਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜੋ ਮਿਸਰ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਅਸੂਰੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਇਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਸੂਰ ਬਾਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਅਸੂਰ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਸਨ, ਉਹ ਰਾਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ "ਸ਼ੇਰਾਂ" ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ "ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ" ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਅਸੂਰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ; ਬਾਬਲ ਆਖਰ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਇਜ਼ਰਾਏਲ ਇੱਕ ਖਿੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਭੇਡ ਹੈ; ਸ਼ੇਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੂਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨਬੂਕਦਨੇਜ਼ਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ, ਇਜ਼ਰਾਏਲ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਅਸੂਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 50:17, 18.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ "ਘਮੰਡੀ ਅਸੂਰੀ" ਹਨ।

"ਜਦੋਂ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਸੂਰੀ ਸਨਹੇਰੀਬ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਅਤੇ ਧਰਮ-ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਨਾਸ ਨਾਲ ਧਮਕਾਇਆ, 'ਉਸੇ ਰਾਤ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਦੂਤ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਅਸੂਰੀਆਂ ਦੀ ਛਾਵਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਪਚਾਸੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।' ਸਨਹੇਰੀਬ ਦੀ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚੋਂ 'ਸਾਰੇ ਪਰਾਕ੍ਰਮੀ ਸੂਰਵੀਰ, ਆਗੂ ਅਤੇ ਸੈਨਾਪਤੀ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।' 'ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਲੱਜਿਤ ਮੁਖ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਗਿਆ।' [2 ਰਾਜਿਆਂ 19:35; 2 ਇਤਿਹਾਸ 32:21.]" ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼, 512.

ਉਹ ਵਰ੍ਹਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਤਾਰਤਾਨ ਅਸ਼ਦੇਦ ਕੋਲ ਆਇਆ" ਅਤੇ "ਉਸ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ," ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਕਟ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੇ "ਆਖਰੀ ਦਿਨ" ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ (ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਮਹਾਮਾਰੀਆਂ) ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੈ ਜੋ ਉਸ "ਵਰ੍ਹੇ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਾਰਤਾਨ ਅਸ਼ਦੇਦ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਕੇ, ਯਸਾਯਾਹ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਹਨ, ਇੱਕ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੂਰ ਦਾ ਭਾਰ। ਅਧਿਆਇ ਚੌਵੀਹ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਮਹਾਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਛੁਟਕਾਰੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਮਹਾਨ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਥਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਇਹ ਆਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਵੇਖੋ, ਇਹ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਵੇਗਾ; ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਉੱਧਾਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਕਰਾਂਗੇ। ਯਸਾਯਾਹ 25:9।

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉਹ ਸਿਆਣੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਵਿਆਹ ਲਈ ਆਮਦ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਰੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਉਹ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਹਨ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਇਹ ਲੇਖ ਸੰਦਰਭ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

1798 ਵਿੱਚ, ਨਾਪੋਲਿਅਨ ਨੇ ਪੋਪ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲਾ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਸਥਾਨ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ, ਸੱਤ, ਅੱਠ ਅਤੇ ਗਿਆਰਾਂ ਤਥਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਬਾਰਾਂ, ਤੇਰਾਂ, ਸੋਲ੍ਹਾਂ, ਸਤਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ (ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ) ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਕੌਣ ਹੈ। 1798 ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਸਾਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਾਕੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਬਭੰਮ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਸਾਲ ਵੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਦਾ “ਮੋਟੋ” ਇਹ ਸੀ, “ਸਿਰਫ਼ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਬਾਈਬਲ।” ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਉੱਤੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਤਲ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ “ਮੋਟੋ” ਅਪਣਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ “ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਲੋਕ” ਕਹੇ ਗਏ। ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ, ਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੇ ਮਨਾਂ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਮਿਲਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ, ਆਪਣੀ ਸਲੀਬ ਚੁੱਕੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਲਵੇ।” ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਜੇਤ ਹਾਂ; ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਤੁਰੇਗਾ।” ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਜੇਤ ਇੱਕ ਜਲਦੇ ਦੀਵੇ ਵਾਂਗ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਜੇਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਤੁਰਣਗੇ। ਉਹ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਜਾਣ ਸਕਣ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚੇ ਗੱਡਰੀਏ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪਰਾਏ ਦੀ।

“ਜੇ ਲੋਕ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਉਸੇ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਫਾਥਰ ਮਿਲਰ ਨੇ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਫੈਸੀਜ਼ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਫੈਟਿਕ ਕ੍ਰੋਨੋਲੋਜੀ ਬਾਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਮਕ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ, ਫਾਥਰ ਮਿਲਰ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਾਢੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਯਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ:”

“1. ਹਰ ਇਕ ਬਚਨ ਦਾ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਯਥੋਚਿਤ ਸੰਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; 2. ਸਮੂਹ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਗਨਪੂਰਵਕ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; 3. ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ, ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਡਰਮਗਾਏ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਲੁਕਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੁਕਿਆ ਰਹੇਗਾ; 4. ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ, ਫਿਰ ਹਰ ਇਕ ਬਚਨ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਯਥੋਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਰਨ ਦਿਓ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਆਪਣਾ ਸਿਧਾਂਤਿਕ ਮਤ ਗਠਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ; 5. ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਆਪਣੀ ਆਪ ਹੀ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਨਿਯਮ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਧਿਆਪਕ ਉੱਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੀ ਲਗਾਏ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇਕ ਮਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖੇ, ਜਾਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੇ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ, ਇੱਛਾ, ਮਤ, ਜਾਂ ਬੁੱਧੀ ਹੀ ਮੇਰਾ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਬਾਈਬਲ।”

“ਉਪਰੋਕਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਗ ਹੈ; ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਭ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਭਲਾ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

“ਸੱਚੀ ਆਸਥਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਵਿਗਾੜਣ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੰਨੇ ਬਹੁਤ ਉਪਾਇ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੇ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਭ੍ਰਮਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵਨਾ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਚਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਨ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਆਸਥਾ ਲਈ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੀਂਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਉਤੇਜਨਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸਥਾ ਵੀ ਲੁਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵਨਾ ਭ੍ਰਮੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਕਣਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਬੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਭ੍ਰਮੀ ਦਾ ਕਣਕ ਨਾਲ ਕੀ ਸੰਬੰਧ?’”

“ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਕਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਣਸੁਣੀ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮਿਆਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ, ਉਹ ਰੌਸ਼ਨੀ ਜੋ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਚਮਕੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਸੰਚਿਤ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਯੁਗਾਂ ਦੌਰਾਨ ਚਮਕਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਮਾਰਗ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲੀਏ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਦੌੜੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ‘ਧਰਮੀ ਦਾ ਮਾਰਗ ਉਸ ਚਮਕਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਹੋਰ ਤੇ ਹੋਰ ਚਮਕਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।’” Review and Herald, November 25, 1884.

ਤੁਸੀਂ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ Prophetic Keys ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਧੀਨ William Miller ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ।

“ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਾਡੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਭ ਲਈ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ” ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ “ਫਾਦਰ ਮਿਲਰ” ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ “ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ” ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਮੰਨੀਏ। ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਸਿੰਗ ਨੂੰ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਿੰਗ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਅਭਿਪ੍ਰਾਯ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡ ਸਕੇ।

ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਦੇ ਸਿੰਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਅਭਿਪ੍ਰਾਯ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਣ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਠੀਕ ਵੰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਅਧਿਕਾਰ-ਪੱਤਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੰਕਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ-ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਪਹਿਲਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਧਰਮ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਅਭਿਵੈਕਤੀ, ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ।

“ਕਾਂਗਰਸ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਵੇਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਰੋਕੇਗੀ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਜਾਂ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਰਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕਰੇਗੀ।” U.S. Constitution, amend. 1

ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹਮਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਮ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਗਾਰੰਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ, ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਤਪੀੜਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਲੋਕ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੀੜਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਮੇਮਨੇ-ਸਰੂਪੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਂਤਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਥਾਪਕ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਹਨ। ਮਿਲਰ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ "ਪਿਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਆਗੂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪੇਪਰਪੰਥੀ ਯਾਜਕ ਨੂੰ। ਬਾਈਬਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ "ਪਿਤਾ" ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਨਾਮਿਤ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਭੇਦ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਣਾ, ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਗੁਆ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਿਤਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਬੱਚਿਆਂ ਵੱਲ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਪਿਤਿਆਂ ਵੱਲ ਮੋੜਦਾ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ ਤੇਈਂ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਆ ਰਹੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਤਦ ਤੱਕ ਉਹ ਐਸਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਛੇਵਾਂ ਰਾਜ ਸੱਤਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਨ ਹਨ। ਉਹ ਰਾਜ (ਰਾਜਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਜਿਸ ਨੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਬਾਬਲ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿੰਗ ਬਾਬਲ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਸਿੰਗ ਕਲਦੀਆਂ ਸਨ। ਦਾਨੀਏਲ, ਸ਼ਦਰਕ, ਮੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਅਬੇਦਨੋਗੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਸਿੰਗਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ 1798 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਹੈ।

ਇਹ ਪਛਾਣਨਾ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਸਿੰਗਾਂ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਰੇਖਾ ਸਾਨੂੰ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ-ਸਿੰਗੀ ਗਵਾਹ ਦੂਜੇ ਸਿੰਗ ਦੇ ਲੱਛਣ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ। ਆਖਰਕਾਰ, ਸਾਰੇ ਸਿੰਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗ ਸਨ, ਕੁਝ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਿੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਸਿੰਗ ਉੱਗੇ ਜੋ ਨਿਕਲੇ। ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਿੰਗ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਆਕਾਰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉੱਠੇ। ਪਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਦੋ ਸਿੰਗ ਇੱਕੋ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਚਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਹੀ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਉਹ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹਨ। ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਫਿਲਦਲਫੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵੱਲ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਵੀ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਇਸ ਸਮਝ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਸਮੇਟਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਤੇ "ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ" ਪਾਪਾ "ਗਾਏਗਾ" ਅਤੇ "ਭੁੱਲੀ ਹੋਈ" "ਵੇਸ਼ਿਆ" ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ "ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਜਿੱਥੇ ਮਸਲਾ ਸੁਰਜ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ "ਯਾਦ ਰੱਖਣ" ਲਈ ਆਖਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸੱਤਰ-ਸਾਲਾ ਰਾਜ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ 1798 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਹੱਥਕੂਕ ਦੀਆਂ ਤਖਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਬੰਧਵਾਈ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਬਾਬਲ, ਮਿਸਰ, ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ—ਇਹ ਚਾਰ ਇਤਿਹਾਸ ਹੀ ਕੇਵਲ ਉਹ ਲੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੜੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਉਲੇਖ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਲੜੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ—ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਅਦਭੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਲੇਖ ਦਾ ਸਮਾਪਨ ਆਪਣੇ ਅਰਥ ਦੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਧਾਰਣ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਿਕ ਉਦਾਹਰਨ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਵੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਨਸੂਬਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਗਲੇ ਸਮੇਂ ਯਸ਼ਾਯਾਹ ਤੇਈ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਾਂਗੇ।

ਬਾਬਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਰਾਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਉਹ ਬਾਇਡਨ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਟਰੰਪ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਜਾਂ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਨੇਤਾ ਬਾਰੇ ਜੋ ਗੱਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਨੇਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਬਾਬਲ ਸੀ; ਉਹ ਬਾਬਲ ਦਾ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਭਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰ ਆਖਰੀ ਨੇਤਾ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਨਾਲ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਾ ਸੀ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਇੱਕ ਮੇਮਨੇ ਵਜੋਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਬਲੀਦਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਇੱਕ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲੇਗਾ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਇਸ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੱਕ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

“ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਬੁੱਧੀ ਉੱਤੇ ਉਹ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸਮਰਾਟ ਘਮੰਡ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਉਸੀ ਦੇਣਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਸਾਥੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ-ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਨੇ ਉਹ ਪਾਠ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਪਾਪਾਂ ਵਰਗੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਆ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਮੌਕੇ ਵਿਅਰਥ ਗਵਾਏ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾਪੂਰਵਕ ਬਖਸ਼ੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦ ਮੌਕਿਆਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਉਪੇਖਾ ਕੀਤੀ। ‘ਮੈਨੂੰ ਉੱਧਾਰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?’—ਇਹ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਮਹਾਨ ਪਰ ਮੁਰਖ ਰਾਜਾ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਟਾਲ ਗਿਆ।” Bible Echo, April 25, 1898.

ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਉਹ ਮੁਰਖ ਰਾਜਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਹੀ ਨਿਆਂ ਭੋਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਨਿਆਂ ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ ਰਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਈਬਲੀ ਗਿਣਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਤ ਵਰ੍ਹੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਉੱਤੇ ਜੋ ਨਿਆਂ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਰਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਬੂਕਦਨੋੱਸਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਇਆ ਨਿਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਿਆਨੀ ਰਾਜਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਦਕਿ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਉੱਤੇ ਆਇਆ ਨਿਆਂ ਉਸ ਮੁਰਖ ਰਾਜੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਸੀ।

“ਬਾਬਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਾਸਕ ਉੱਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਾਸਕ ਉੱਤੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਦਿਵਿਆ ਚੌਕੀਦਾਰ ਦਾ ਇਹ ਦੰਡ-ਵਾਕ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ: ‘ਹੇ ਰਾਜਾ,... ਤੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਰਾਜ ਤੈਥੋਂ ਛਿਨ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।’ ਦਾਨੀਏਲ 4:31।” Prophets and Kings, 533.

ਆਖਰੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਲਈ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਲਿਖਤ ਪਹਿਲਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵੱਖਰੇਪਣ ਦੀ “ਕੰਧ” ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਮੁਰਖ ਰਾਜਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ। ਲੇਵੀਅਨ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮੇਂ” ਲੋਕਾਂ ਦੇ “ਛਿੱਤਰਾਏ

ਜਾਣ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਛਿੱਤਰਾਅ ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਾਸ ਹੈ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਛੇਵੇਂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਥਾਪਕ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਪਾਠ ਭੁੱਲ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਲੀਸਿਆ ਤੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਜ਼ਾਲਮ ਯੂਰਪੀ ਰਾਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਇਸਤਰੀ ਸੌਂਦੀ ਰਹੀ। ਸਥਾਪਕ ਪਿਤਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੌ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਛਿੱਤਰਾਅ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜ਼ਾਲਮ ਹਕੂਮਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਅੰਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਪਿਤਰ ਸਨ, ਉਹ ਮੌਮਨੇ ਵਰਗੇ ਸਨ, ਪਰ ਆਖਰੀ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੇਲੋਗਾ। ਪਿਤਰ ਛਿੱਤਰਾਅ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਮੁੜ ਛਿੱਤਰਾਅ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਲਮ ਪਹਿਲੀ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ।

ਨਬੁਕਦਨੋਸਰ, ਪਹਿਲੇ ਰਾਜੇ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਰਾਜੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਉੱਤੇ ਨਿਆਉਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਵਾਲੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਨਬੁਕਦਨੋਸਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਭੋਗਿਆ, ਅਤੇ ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ ਲਈ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਵਾਲੀ ਓਸੇ ਰਾਤ ਦੀਵਾਰ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਮਾਧਿ-ਲੇਖ ਵਜੋਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਕੈਦ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ "ਉਹੀ ਰਾਤ" ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚ—ਬੇਲਸ਼ੱਸਰ, ਨਬੁਕਦਨੋਸਰ, ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਸਿੰਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ—ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦਾ ਪੱਚੀ-ਵੀਹ, ਉਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਜੋ ਪਹਿਲੀ "ਸਮੇਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ" ਖੋਜੀ, ਉਹ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਛੱਬੀ ਦਾ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਨੀਂਹ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੱਥਰ ਸੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਿਲਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਰਾਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਇਹ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਮੂਲਭੂਤ ਸੱਚਾਈ ਵੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ 1863 ਵਿੱਚ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਥਰ ਨੀਂਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹਬੱਕੂਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ, ਜੋ 1843 ਅਤੇ 1850 ਦੀਆਂ ਪਾਇਨੀਅਰ ਚਾਰਟਾਂ ਹਨ। ਉਹ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਾਮਿਤ ਪੂਜਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਚਾਕ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ।

ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ, ਜਦੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਦੀ ਲਿਖਤ ਉਹ ਦੋ ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਇਨੀਅਰ ਚਾਰਟ ਹਨ। ਉਹ ਚਾਰਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪੜ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ....

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ 1837 ਦਾ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਇੱਕ ਜਟਿਲ ਘਟਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਆਰਥਿਕ ਕਾਰਕਾਂ, ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਟਾਕਬਾਜ਼ੀ ਸੰਬੰਧੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਮਿਲੇ-ਜੁਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਸੀ।

ਅਟਕਲਪੂਰਨ ਬੁਲਬੁਲਾ: 1837 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਅੰਸ਼ਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਅਟਕਲਪੂਰਨ ਉਛਾਲ ਆਈ। ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਪੱਛਮੀ ਸਰਹੱਦੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਟਕਲਬਾਜ਼ੀ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਤ੍ਰਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਅਤਿਅਧਿਕ ਕਰਜ਼ ਲੈਣ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ।

ਸੌਖਾ ਕਰੈਡਿਟ ਅਤੇ ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ-ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਜ਼ਾ-ਵੰਡ: ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਰੈਡਿਟ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਅਕਸਰ ਯੋਗ ਜ਼ਮਾਨਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਕਰੈਡਿਟ ਤੱਕ ਇਸ ਸੌਖੀ ਪਹੁੰਚ ਨੇ ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਉਨਮੱਦਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ।

ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ਅਤਿਅਧਿਕ ਵਿਸਤਾਰ: ਬੈਂਕ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦ specie (ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ) ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕਾਗਜ਼ੀ ਮੁਦਰਾ (ਬੈਂਕਨੋਟ) ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਥਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ "wildcat banking" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਚਲਨ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾ ਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਅਣਭਰੋਸੇਯੋਗ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਅਤਿਅਧਿਕ ਭਰਮਾਰ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣੀ।

ਜੈਕਸਨ ਦੀਆਂ ਆਰਥਿਕ ਨੀਤੀਆਂ: ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਐਂਡਰੂ ਜੈਕਸਨ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨੇ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਉਸ ਨੇ 1836 ਵਿੱਚ ਸਪੀਸੀ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕਾਗਜ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਠੋਰ ਮੁਦਰਾ (ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ) ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਬੈਂਕਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਸਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦੌੜ ਮਚ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿੱਤੀ ਦਬਾਅ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ।

ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਰਕ: ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸੰਕਟ ਉੱਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਰਥਿਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਆਈ ਮੰਦੀ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਪਾਰਕ ਸਾਥੀ ਸੀ, ਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ।

ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਧੜਾਧੜ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਕੱਢਣਾ: ਮਈ 1837 ਵਿੱਚ, ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਨਾਕਾਮੀ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਸੰਕੁਚਨ ਸਮੇਤ ਵਿੱਤੀ ਝਟਕਿਆਂ ਦੀ ਇਕ ਲੜੀ ਨੇ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਅਤੇ ਜਮਾਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਹਟ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਘਬਰਾਹਟ ਨੇ ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਧੜਾਧੜ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇੱਕ ਲਹਿਰ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਤੀਵ ਸੰਕੁਚਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ।

ਮੁਦਰਾ ਸਪਲਾਈ ਦਾ ਸੰਕੁਚਨ: ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਬੈਂਕ ਨਾਕਾਮ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੜਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਮੁਦਰਾ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਕੁਚਨ ਆ ਗਿਆ। ਮੁਦਰਾ ਦਾ ਇਹ ਸੰਕੁਚਨ ਆਰਥਿਕ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਭਿਆਨਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੰਦੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾ ਕਰ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਨੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਆਰਥਿਕ ਪਤਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਨਾਕਾਮੀ, ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ, ਖਪਤਕਾਰ ਖਰਚ ਵਿੱਚ ਕਮੀ, ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਆਰਥਿਕ ਮੰਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

"ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹ ਰਾਹ ਭੁੱਲ ਜਾਈਏ ਜਿਸ ਰਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਚਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਬੀਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ।" Life Sketches, 196.